

طرفداران خیراندیش اوکراین کجا رفتند؟

حامیان اوکراین کجا هستند؟ پس از نزدیک به ۲ سال از سرمایه‌گذاری احساسی شدید در بزرگ‌نمایی دستاوردهای جنگی کی‌یف، کنشگران به‌منظر به‌سراغ دیگر میدان‌های جنگ در خاورمیانه رفته‌اند، آن هم دقیقاً در زمانی که ادامه عملیات نظامی به فشارهای بیشتری از سوی افکار عمومی نیاز دارد. به‌عبارت دیگر، کنشگران حامی اوکراین و دولت آمریکا امیدها به یک راه‌حل نظامی را تشدید کردند اما زمانی که شرایط جنگ بدتر شد و درگیری در غزه توجه‌های بیشتر و بیشتری را به‌خود جلب کرد، آنها فقط اوکراینی‌ها را در شرایط سختی بدون هیچ کمکی قرار دادند. در ۵ ماه گذشته، در حالی که رهبری اوکراین، سربازان خط مقدم به‌همراه مقامات آمریکایی و تحلیل‌گران هشدار داده‌اند که عملیات جنگی اوکراین بدون حمایت کشورهای خارجی با عقب‌نشینی و شاید با شکستی تمام‌عیار روبرو خواهد شد، لایحه شامل بیش از ۵۰ میلیارد دلار کمک‌های نظامی و اقتصادی به اوکراین در کنگره آمریکا معطل مانده است. این کمک‌ها به دلایل متعددی معلق مانده‌اند که یکی از آنها افزایش مخالفت‌های حزب جمهوری خواه با حمایت‌های بیشتر از این جنگ است. در این میان، جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا هشدار داد که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه روی عدم ارسال کمک‌های آمریکا به اوکراین حساب می‌کند. کاخ سفید پیشتر هم اصرار می‌کرد که اگر قطره‌ای از کمک‌ها به اوکراین کم شود، شانس این کشور در میدان جنگ کاهش می‌یابد. کنگره آمریکا ۶ ماه است که درباره این بسته کمکی نمی‌تواند تصمیم بگیرد در حالی که از سال گذشته واضح بود که بودجه آمریکا در سپتامبر ۲۰۲۳ به‌پایان می‌رسد. از سوی دیگر هم مخالفت‌های جمهوری خواهان برای کمک‌های بیشتر افزایش پیدا کرده بود. در نهایت تصویب کمک‌های بیشتر به یک رخوت سیاسی شدید تبدیل شد. با این حال، جدا از برخی یادداشت‌های خشمگین در روزنامه‌ها و اشاره مستقیم، بودجه بسته کمکی با خشم کمی از سوی افکار عمومی از بین رفت. آل شاریتون، مجری شبکه MSNBC حتی از یکی از نویسندگان این لایحه پرسید که آیا هیچ تلاشی برای تشویق مردم در ایالت‌های مختلف صورت گرفته یا نه اما چنین خواسته‌ای از سوی مردم مطرح نشده است. خلاف این موضوع درباره مسئله غزه در حال وقوع است. بر خلاف فشار متوسطی که روی کنگره برای تصویب کمک‌ها به اوکراین گذاشته شده، جامعه آمریکایی در سطوح مختلف، بیشتر از سمت چپ‌گرایان حمایت خود از فلسطینی‌ها را اعلام کردند. از اکتبر، تقریباً هر هفته اعتراضاتی در حمایت از آتش‌بس در شهرهای اصلی آمریکا اتفاق افتاده، حتی چندین بار در هفته. معترضان بارها قانون‌گذاران به‌خصوصی از کنگره آمریکا را مورد هدف قرار دادند، تا جایی که پشت در خانه‌ها و محل کارشان تجمع کرده‌اند. برای معترسانی که خارج از خانه آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا تمام‌وقت تجمع کرده‌اند چادری بنا شده است. در این میان، رای دهندگانی که در ایالت‌های کلیدی یا فلسطینی‌ها همدردی می‌کنند عملاً تهدید کرده‌اند که به بایدن رای نمی‌دهند تا شانس دور دوم ریاست‌جمهوری بایدن از بین برود. کنشگران هم به‌طور مرتب در کارزارهای انتخاباتی و سخنرانی‌های بایدن اختلال ایجاد می‌کنند. دست‌کم ۴۸ شهر رسماً درخواست‌های خود را برای آتش‌بس اعلام کرده‌اند. نکته جالب اینکه زمانی که به‌منظر می‌رسید کی‌یف برنده جنگ خواهد بود، حمایت‌ها از جنگ اوکراین بسیار قاطعانه و با صدای بلند بود. حالا در لحظه‌ای که کمپین نظامی اوکراین متلاطم شده، زمانی که کنگره برای ارسال کمک‌های بیشتر دست روی دست گذاشته است، صدایی از کسی بلند نمی‌شود. به‌سختی می‌توان توضیح این پدیده را پیدا کرد. آیا تب جنگ نیابتی بود که در مدت کوتاهی چهره آمریکا را به‌عنوان هژمون جهانی بازسازی می‌کرد که در طول زمان از بین رفت؟ آیا عملیات جنگی اوکراین دریافت‌کننده موقت سرمایه‌گذاری‌های احساسی، مالی و نظامی بود که ناشی از سال‌ها دشمنی با روس‌ها نشأت گرفته بود که سال‌ها بر سیاست داخلی آمریکا چیره شده بود؟ آیا اوکراین فقط مسئله‌ای بود که به‌سوز و فضای مجازی و برندیگ عمومی تبدیل شد؟ دلیل آن هر چه باشد، آنچه دولت آمریکا و خدمتگزارانش در سیاست خارجی اجرا کردند، بسیار بدتر بود.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

دونالد ترامپ، نامزد پیشتر حزب جمهوری خواهان که مدت‌هاست مخالفت خود را با حضور آمریکا در ائتلاف ناتو ابراز کرده، در جدیدترین و افراطی‌ترین موضع‌گیری خود در جمع حامیانش در ایالت کارولینای جنوبی اعلام کرد، کشورهای عضو ناتو باید حق عضویت خود را پرداخت کنند. رئیس‌جمهور پیشین آمریکا در ادامه گفت، پس از پیروزی در انتخابات، به روسیه اجازه می‌دهد با کشورهای که عضو ناتو هستند ولی پول کافی پرداخت نمی‌کنند، هر طور که می‌خواهد رفتار کند. اظهارات ترامپ واکنش شدیدی از سوی جمهوری خواهان، کاخ سفید و مقامات غربی برجسته را به‌همراه داشت. رئیس ائتلاف ترانس‌آتلانتیک اعلام کرد که این اقدام می‌تواند جان سربازان آمریکایی و اروپایی را در معرض خطر بزرگی قرار دهد. ترامپ همچنین خاطره‌ای از دوران صدایش تعریف کرد که زمانی که رهبر «یک کشور بزرگ» از او پرسیده که اگر روسیه حمله کند، آیا حمایت آمریکا را دارد یا نه، ترامپ در جواب می‌گوید، اگر آن کشور سهم خود را به این ائتلاف نپردازد، دولت آمریکا از این بلوک دفاع نمی‌کند. جو بایدن هم نسبت به این اظهارات ترامپ واکنش نشان داد و گفت، دوره دوم ریاست‌جمهوری ترامپ، روابط آمریکا با کشورهای خارجی را نابود می‌کند و دشمنان این کشور را جسورتر. بایدن همچنین اظهارات ترامپ را از لحاظ روانی نامتعادل خواند.

عملکرد اروپا در سومین سال جنگ روسیه در اوکراین بهتر از حد انتظار بوده است. اروپا برای تامین امنیت خود تا چندین دهه پس از جنگ جهانی دوم به ایالات متحده اتکا کرده است. این قاره برای هدایت سیاست‌های ناتو، بازدارندگی هسته‌ای و ایجاد اجماع در میان کشورهای اروپایی در مورد مسائل بحث‌برانگیز مانند حل بحران بدهی اروپا در سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۳، روی واشنگتن حساب می‌کند. حتی پس از پایان جنگ سرد اروپا همچنان از چتر امنیتی آمریکا استفاده می‌کرد؛ هزینه‌های دفاعی را کاهش داد، در متوقف کردن نسل‌کشی بوسنی (سربریتسنا) در اوایل دهه ۱۹۹۰ موفق نبود و از ایفای نقش سیاسی در حل و فصل بحران در سوریه امتناع کرد؛ حتی در شرایطی که به‌عنوان بزرگترین تامین‌کننده کمک‌های بشردوستانه در منطقه باقی ماند. پس از حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲، گمانه‌زنی‌ها حاکی از آن بود که اروپایی‌ها از کمک به کی‌یف خودداری می‌کنند. آخرین باری که ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه در سال ۲۰۱۴ برای الحاق کریمه از مرزهای اوکراین رد شد، اروپا با اعمال تحریم‌هایی ضعیف و تلاش‌هایی نیم‌بند برای مصالحه دیپلماتیک واکنش نشان داد و

همزمان وابستگی خود به گاز روسیه را بیشتر کرد.

اما در چند سال گذشته، جهان نمای قوی‌تری از اروپا را به چشمان خود دیده است. کشورهای اروپایی جبهه واحدی را برای مقاومت در برابر حمله روسیه، میزبانی میلیون‌ها نفر از پناهنجویان، هماهنگی‌ها برای قطع وابستگی دردناک به گاز روسیه، اعمال تحریم‌های شدید اقتصادی و محدودیت بر صادرات روسیه، آموزش سربازان اوکراینی و دعوت از اوکراین برای پیوستن به اتحادیه اروپا حفظ کردند. بسته کمکی ۵۳ میلیارد دلاری اتحادیه اروپا به اوکراین که قرار بود در ماه فوریه تصویب شود، شامل تعهدات چندین‌ساله اروپا و ترکیبی از کمک‌های اقتصادی و نظامی به کی‌یف و ۲ برابر مبلغی است که آمریکا کمک می‌کند. از سال ۲۰۰۷، اتحادیه اروپا برای اولین بار حتی این اعتماد به‌نفس را به‌دست آورده تا به‌طور قابل توجهی خود را گسترش دهد. این بلوک در دسامبر ۲۰۲۳ وضعیت نامزدی را به گرجستان اعطا کرد و مذاکرات برای پیوستن مولداوی و اوکراین آغاز شد.

این مراحل با رابطه ترانس‌آتلانتیک مستحکمی همراه بود. اما رهبران اروپایی نمی‌توانند روی دوستی ایالات متحده حساب کنند. آنها باید برای این احتمال آماده شوند که یک سال بعد، ترامپ ممکن است رهبری آمریکا را برعهده بگیرد. ترامپ در طول مبارزات مقدماتی حزب جمهوری خواهان برای ریاست‌جمهوری، اعلام کرده در صورت انتخاب مجدد در نوامبر ۲۰۲۴، «در عرض ۲۴ ساعت» با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه برای پایان دادن به جنگ اوکراین مذاکره می‌کند و از اروپا می‌خواهد هزینه مهماتی که در اوکراین استفاده کرده را به آمریکا بپردازد، از توافقنامه اقلیمی پاریس خارج شود و با اعمال تعرفه ۱۰ درصدی بر تمام واردات آمریکا، اقتصاد جهانی را به‌هم بریزد.

دسامبر گذشته، مجلس سنای ایالات متحده لایحه‌ای را تصویب کرد که خروج یکجانبه آمریکا از ناتو را برای ترامپ سخت‌تر می‌کرد. اما اروپایی‌ها نمی‌توانند به همکاری نظامی نرم با دولت ترامپ اتکا کنند؛ ترامپ خشم ویژه‌ای نسبت به این ائتلاف دارد و در زمان انتخاب اعضای کابینه‌اش احتمالاً به‌جای بوروکرات‌های کارکشته از وفادارانش استفاده خواهد کرد. پوتین احتمالاً حتی کوچکترین نشانه‌ای از عدم تعهد آمریکای ترامپ به ماده ۵ قوانین ناتو را دعوتنامه‌ای برای آزمایش تداوم و اعتبار ائتلاف ترانس‌آتلانتیک، حتی در کشورهای باتتیک، تفسیر می‌کند.

رهبران اروپایی از خیلی قبل‌تر از حمله روسیه به اوکراین می‌دانستند که باید رشد کنند که تاحدی به‌معنای اتکای کمتر به ایالات متحده است. بحران بدهی به اتحادیه اروپا انگیزه داد تا سیستم بانکی خود را یکپارچه‌تر کنند. دوره اول ترامپ از برخی جهات اتحادیه اروپا را به سمت خودکفایی بزرگتری ترغیب کرد چون ترامپ نشان داد که او فقط با منافع خودش اتحاد دارد. اتحادیه اروپا یک صندوق دفاعی مشترک تشکیل داد و روابط سازنده‌تری را با ناتو ایجاد کرد. در دوران همه‌گیری بیماری کووید-۱۹، کشورهای

تنها پس از حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲ بود که گفتار و رفتار

اروپایی‌ها درباره تامین امنیت‌شان به‌شدت تغییر کرد. با اینکه ترکیب کمک‌های نظامی و مالی اروپا به اوکراین حالا از آمریکا فراتر رفته، اما حمایت‌های آمریکا از اقدامات جنگی اوکراین و امنیت گسترده‌تر اروپا امری حیاتی است. بسیاری از تبعات درازمدت دوران اول ریاست جمهوری ترامپ همچنان در حال وقوع است

اروپایی، کمیسیون اتحادیه اروپا را موظف کردند تا واکسن بخرد و برای اولین بار، این کمیسیون برای تامین بودجه احیای اقتصادی اروپا پول زیادی وام گرفت.

تنها پس از حمله روسیه به اوکراین در سال ۲۰۲۲ بود که گفتار و رفتار اروپایی‌ها درباره تامین امنیت‌شان به‌شدت تغییر کرد. با اینکه ترکیب کمک‌های نظامی و مالی اروپا به اوکراین حالا از آمریکا فراتر رفته، اما حمایت‌های آمریکا از اقدامات جنگی اوکراین و امنیت گسترده‌تر اروپا امری حیاتی است. بسیاری از تبعات درازمدت دوران اول ریاست‌جمهوری ترامپ همچنان در حال وقوع است: صلح در سراسر جهان در حال فروپاشی است و رهبران اقتدارگرا جسورتر شده‌اند. آذربایجان ۱۲۰ هزار ارمنی را از منطقه قره‌باغ کوهستانی بیرون کرد. رقابت بین آمریکا و چین شدت گرفته و زنجیره‌ای از کودتاهای نظامی در غرب آفریقا، باعث برکناری رؤسای جمهور منتخب مردم و صلح‌بانان اروپایی شده است. در عین حال، تا حدی به‌لطف سیاست‌های بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل که ترامپ از او حمایت کرد، جنگ شدیدی در خاورمیانه آغاز شده است.

این‌ها مشکلات اروپایی‌ها هم هستند. سیل پناهنجویانی که به سمت مرزهای اتحادیه اروپا روانه شده‌اند، تاثیر زیادی بر سیاست‌های داخلی اروپا داشته است. درگیری‌های مجدد در خاورمیانه موج جدیدی از یهودی‌ستیزی و اسلام‌هراسی و همچنین تشدید تهدید تروریسم را در اروپا برانگیخته است. حتی اگر اوکراین مقابل جاه‌طلبی‌های روسیه برای حکومت بر منطقه و مردم‌اش بایستد، روسیه احتمالاً یک چالش درازمدت امنیتی باقی می‌ماند، اروپایی‌ها را وادار می‌کند تا در سناریوهای دفاعی جمعی خود بازیابی کنند و سطحی از آمادگی نظامی را ایجاد کنند که از زمان جنگ سرد تاکنون وجود نداشته است.

رهبران اروپایی به دور دوم ریاست‌جمهوری بایدن با این امید نگاه می‌کنند که از روابط ترانس‌آتلانتیک محافظت خواهد کرد و برای پذیرش مسئولیت بیشتر در این قاره و کشورهای اطراف و متلاطم‌اش زمان و حمایت لازم را فراهم می‌کند. اما آنها ممکن است این زمان و حمایت را دریافت نکنند. دور دوم ترامپ ممکن است بی‌ثباتی در اروپا را که در حال حاضر هم نمی‌توانند مدیریت‌اش کنند، تشدید کند. اروپایی‌ها به انتخاب آمریکایی‌ها برای رئیس‌جمهور بعدی خود احترام می‌گذارند. اما نوبت اروپاست که همین حالا اقدام کند و گام‌های محکمی برای حفاظت از امنیت و اقتصادش بردارد. این قاره باید قدرت اتحادیه اروپا را افزایش دهد و به نقاط ضعف سازمانی بپردازد که ظرفیت رهبری را در جهانی که مشخصه آن درگیری ژئوپلیتیکی است، محدود می‌کند. اگر بخواهیم کوتاه بگوییم، اروپا باید آینده خود را در برابر ترامپ ضدضربه کند. این قاره چهار سال ریاست‌جمهوری ترامپ را تحمل کرد. اما تحمل یک دوره چهارساله دیگر بسیار سخت خواهد بود.

FOREIGN AFFAIRS

بررسی فارن‌افرز

از تاثیر نتایج انتخابات ۲۰۲۴ آمریکا

بر امنیت و آینده اروپا

اروپا باید خود را

در برابر ترامپ ضدضربه کند